

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zawartego w art. 107 TFUE pojęcia „selektywności” związanego z tym, że [Komisja uznała, iż] podjęte środki mają selektywny charakter. Zarzut ten dzieli się na trzy części:
- pierwszą, opartą na argumencie, zgodnie z którym OPCA nie może dyskryminować poszczególnych szkoleń odpowiadającym tym samym potrzebom i uznanym przez państwo francuskie;
 - drugą, opartą na argumencie, zgodnie z którym interwencja za strony państwa francuskiego pociąga za sobą wprowadzenie OPCA w błąd co do przedmiotu spełniającego wymogi ustawowe szkolenia, którego koszty mogą zostać zwrócone;
 - trzecią, opartą na argumencie, zgodnie z którym różnica w traktowaniu tych dwóch systemów szkoleń nie jest uzasadniona charakterem i ogólną strukturą stanowiącego punkt odniesienia systemu, w który się wpisują.

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2018 r. – XB / EBC

(Sprawa T-484/18)

(2018/C 373/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: XB (przedstawiciel: adwokaci L. Levi i A. Champetier)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (EBC)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 6 listopada 2017 r. i z dnia 4 grudnia 2017 r. informujących skarżącego, że nie był on uprawniony do niektórych dodatków (dodatek na gospodarstwo domowe, zasiłki rodzinne, dodatki edukacyjne i dodatki przedszkolne);
- w związku z tym, nakazanie wypłaty odpowiednich kwot począwszy od wnioskowanych terminów, powiększonych o odsetki za zwłokę (stopa EBC + 2 punkty procentowe). Należy uznać, że płatności korygujące niezwiązane z miesiącem, w którym zostały wypłacone, powinny podlegać podatkowi, któremu podlegałyby, gdyby zostały dokonane we właściwym czasie, zgodnie z rozporządzeniem (EEC, EURATOM, ECSC) No 260/68; ⁽¹⁾
- w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 5 czerwca 2018 r. oddalającej zażalenie skarżącego, złożone w dniu 29 marca 2018 r.;
- w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 2 lutego 2018 r. oddalających wniosek skarżącego o dokonanie kontroli administracyjnej z dnia 15 grudnia 2017 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że warunki EBC dotyczące krótkoterminowego zatrudnienia i jego zasady dotyczące krótkoterminowego zatrudnienia są niezgodne z prawem (zarzut niezgodności z prawem)
 - Warunki EBC dotyczące krótkoterminowego zatrudnienia i jego zasady dotyczące krótkoterminowego zatrudnienia naruszają, po pierwsze, prawa dziecka oraz zasady ochrony rodziny i niedyskryminacji określone w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, po drugie, zasadę niedyskryminacji między pracownikami czasowymi i stałymi, a po trzecie, zasadę niedyskryminacji i równości podatników.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zbiorowych praw pracowniczych, w wyniku braku odpowiednich konsultacji z komitetem pracowniczym EBC w zakresie przyjęcia warunków i zasad EBC dotyczących krótkoterminowego zatrudnienia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWIS) nr 260/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiające warunki i procedurę stosowania podatku na rzecz Wspólnot Europejskich (Polskie wydanie specjalne: Rozdział 01 Tom 001 s. 33-35).

Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2018 r. – Puma / EUIPO – Destilerias MG (MG PUMA)

(Sprawa T-500/18)

(2018/C 373/16)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Puma SE (Herzogenaurach, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci P. Trieb i M. Schunke)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Destilerias MG SL (Vilanova i la Geltru, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie unijnego znaku towarowego MG PUMA – zgłoszenie nr 15 108 848

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z 6 czerwca 2018 r. w sprawie R 2019/2017-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed izbą odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 22 sierpnia 2018 r. – Pharmadom / EUIPO – IRF (MediWell)

(Sprawa T-502/18)

(2018/C 373/17)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pharmadom (Boulogne-Billancourt, Francja) (przedstawiciel: adwokat M.P. Dauquaire)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: IRF s. r. o. (Bratysława, Słowacja)